

Arrest

nr. 216 233 van 31 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. MONDELAERS
Kortrijksestraat 177
3010 KESSEL-LO (LEUVEN)

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 januari 2018 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat Y. MONDELAERS en van attaché Y. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 oktober 2015 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 16 oktober 2015 om internationale bescherming. Op 20 december 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 21 december 2017 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Char Bagh (district Sar-e-Pul, provincie Sar-e-Pul). U bent een Hazara van etnische origine. Bij aankomst in België verklaarde u zestien jaar oud te zijn. Na een medisch onderzoek stelden de Belgische autoriteiten vast dat u op dat moment minstens 21 jaar oud moest zijn. U bent drie jaar naar school gegaan. U stopte uw studies en hielp uw vader. U zorgde voor de kudde dieren.

Uw vader was een dorpsoudere en werd in 1392 (een viertal jaar geleden) door de Taliban gedood. U werd kostwinner voor uw familie, bestaande uit uw moeder, uw zussen en uw broer. In hamal 1394 (komt overeen met maart-april 2015) vond u werk in een restaurant/hotel in de stad Sar-e-Pul. Na drie of vier dagen begon de eigenaar van de zaak avances te maken. U moest hem masseren, hij masseerde u en raakte uw intieme delen aan. Zeer geregeld viel hij u lastig in het hotel. Op een avond nam hij u mee naar een feestje. U voelde zich daar niet op uw gemak. Een jonge jongen danste, de aanwezige mannen lachten naar u en raakten u aan. U ging naar huis en vertelde uw moeder wat er gaande was. Zij wou niet dat u nog langer voor S. (...) zou werken. S. (...) kwam uw moeder nog opzoeken en vroeg waar u was. Hij betaalde ook nog uw loon uit. Omdat u vreesde dat de man u zou blijven achtervolgen, werd er beslist dat u Afghanistan moest verlaten. Uw moeder stuurde u naar Iran, waar u veel familie heeft. Vervolgens bent u via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland naar België gekomen. Op 16 oktober 2015 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u S. (...) vreest. Bovendien acht u de algemene situatie in u regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een enveloppe, een brief van de ouderen van Char Bagh die de dood van uw vader bevestigen, alsook een kopie van de taskara's van de ouderen die deze brief hebben geschreven en gehandtekend.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 4 november 2015, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 21,3 jaar een minimumleeftijd is. Dat u bij aankomst 16 jaar zou geweest zijn, zoals u beweerde, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich minstens vijf jaar jonger voordoet dan u in werkelijkheid bent, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Er kon voorts worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de regio Sar-e-Pul. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers

de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Char Bagh gewoond heeft.

Vooreerst kan worden gewezen op uw zeer beperkte geografische kennis van de regio waar u altijd zou hebben gewoond. Zo blijkt u enkel de districten van uw eigen provincie te kennen. U kan die zes districten zonder enig probleem opsommen maar namen van andere aan Sar-e-Pul grenzende of nabijgelegen districten zijn u dan weer onbekend. Van de districten Chemtal en Fayzabad heeft u zelfs nog nooit gehoord (CGVS, p.18), terwijl deze nochtans aan uw beweerde district van herkomst grenzen. Dat er ook een aangrenzend district met de naam Shiberghan bestaat, is u blijkbaar ook niet bekend (CGVS, p.5, 6). Dawlatabad, nochtans een district dat eveneens op zeer nabije afstand van Sar-e-Pul gelegen is, kent u niet (CGVS, p.18). Gevraagd of u namen kent van districten die niet tot Sar-e-Pul behoren, blijkt dat inderdaad niet het geval (CGVS, p.17). Het is zeer opmerkelijk dat uw kennis abrupt ophoudt bij de grenzen van de provincie Sar-e-Pul.

Ook als het CGVS u vraagt enkele dorpen te situeren, blijkt dit een te moeilijke opgave. U zegt Sorkhak te kennen maar weet niet waar dit dorp gelegen is (CGVS, p.21). Nochtans kan dit niet verder dan vijf kilometer van Char Bagh zijn. Van Taysawar, dat nog dichterbij gelegen is, heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.21). Sayed Mahmood, eveneens op zeer nabije afstand van Char Bagh, kent u evenmin (CGVS, p.21), net zoals ook Khanqa (CGVS, p.21), dat iets verder maar ook hooguit vijf kilometer van Char Bagha verwijderd is, u onbekend is. Overigens meent u dat het CGVS zich misschien vergist en Ghajar bedoelt (CGVS, p.21), wat volgens de info een ander en veel verder gelegen dorp is. Uw gebrekkige kennis van de geografie van de regio is een eerste aanwijzing dat u daar niet gewoond heeft.

Nog tijdens het gehoor legt u bijzonder warrige verklaringen af over de onderwijskansen in uw dorp en omgeving. U stelt eerst dat u naar de "Char Bagh School" ging en dat men daar tot het twaalfde jaar terecht kan (CGVS, p.21). Vervolgens wijzigt u die verklaringen en beweert u dat jongens vanaf de zevende klas naar een andere school nabij Khel Ali Jan moeten (CGVS, p.22). Ook dat blijkt niet zo zeker: u zegt plots dat u niet weet of jongens tot de vijfde of de zesde graad in de Char Bagh School terecht kunnen, u bent uiteindelijk van mening dat het slechts tot de vijfde klas is (CGVS, p.22). Dat u aanvankelijk meent dat jongens daar hun middelbaar school kunnen afmaken om vervolgens te besluiten dat zij daar slechts tot het vijfde jaar school kunnen lopen, is bijzonder merkwaardig, te meer u er ook zelf onderwijs zou hebben genoten. Ook wat de naam van de school betreft, blijken uw verklaringen weinig eensluidend. Eerst zegt u dat het "Char Bagh School" betreft, vervolgens meent u dat dit veeleer een meisjesschool is waar ook kleine jongens terecht kunnen en noemt u het "Char Bagh Girls Lycee" of "Lycee Naswan" (CGVS, p.22).

Ook van andere zaken waarvan een inwoner van Char Bagh op de hoogte zou moeten zijn, weet u al te weinig af. Zo legt u een brief neer die door de dorpsouderen zou zijn opgesteld en waarin de dood van uw vader wordt bevestigd. Tevens legt u een kopie neer van de taskara's van de ouderen die dit document ondertekenden. Echter, gevraagd naar de namen die op deze taskara's staan, blijkt u deze niet te kennen (CGVS, p.13). Het is niet aannemelijk dat een inwoner van Char Bagh de ouderen van dit dorp niet bij naam zou kennen. Elders komt uw "kennis" dan weer weinig authentiek over. U zegt bijvoorbeeld dat u vernam dat er een privékanaal was dat ophield te bestaan. U weet evenwel niet te verduidelijken of dit een televisie- of een radiokanaal was (CGVS, p.23). Dit is opnieuw erg verwonderlijk. Verder informeerde het CGVS naar een weg die werd aangelegd en voorbij uw dorp komt (CGVS, p.23). U stelde dat die weg daar zover u weet altijd al was. Nochtans geeft de bij het administratief dossier gevoegde informatie aan dat de weg die in 2010 aangelegd werd, van groot belang was voor de inwoners van Char Bagh. De weg is 11,3 kilometer lang, verbindt Char Bagh met de stad Sar-e-Pul en geeft de inwoners van het dorp toegang tot de markten, onderwijs en gezondheidszorg. Dat u zich daar niet bewust van bent, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst verder.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u zeer matig op de hoogte bent van de politieke en algemene situatie in Sar-e-Pul. Zo is het merkwaardig dat u niet weet dat er een burgemeester is die een stad als Sar-e-Pul bestuurt (CGVS, p.19). Nochtans is Char Bagh op zeer nabije afstand van die stad gelegen en zou u er naar eigen zeggen hebben gewerkt. De beperkte kennis waar u op andere momenten wel blijk van geeft, lijkt bovendien veeleer ingestudeerd. U weet bijvoorbeeld dat Abdul Jabar Haqbeen de provinciegouverneur was toen u Afghanistan verliet maar kent geen van de gouverneurs die hem vooraf zijn gegaan (CGVS, p.19). De naam Anwar Rahmati, zijn voorganger, zegt u ook niets (CGVS, p.20). Gevraagd naar namen van invloedrijke politici, voormalige mujahedin of mensen van de politie, noemt u slechts Haji Shafaq en Qari Rashed. Over Qari Rashed kan u enkel zeggen dat hij ooit voor de overheid werkte (al weet u niet wat hij zou hebben gedaan) en nu landbouwer is (CGVS, p.19, 20). Over Haji Shafaq, volgens de info iemand die in Char Bagh geboren is en in diverse provincies als gouverneur fungeerde, heeft u evenmin veel informatie. U zegt dat u niet weet in welke provincies de man werkt (CGVS, p.18). Waar hij en zijn gezin wonen, kan u ook niet verduidelijken (CGVS, p.19). Het lijkt nochtans voor de hand te liggen dat mensen in het dorp meer weten over iemand die van daar is en het tot provinciegouverneur schopte. Nogmaals gevraagd of u geen andere belangrijke personen uit de provincie Sar-e-Pul kent, blijkt dit niet het geval (CGVS, p.20). Dit is opmerkelijk. Dat u vervolgens toch nog komt aanzetten met de niet direct voor de hand liggende naam van een parlamentslid uit Sar-e-Pul ("Mohammad Hassan Sharifi Balkabi"), wekt overigens opnieuw de indruk dat u een en ander recent instudeerde, te meer u aangeeft dat u rapporten over de man op Facebook zag (CGVS, p.20).

Ook als het CGVS u vraagt of u ooit getuige was van of iets hoorde over een incident in uw regio, brengt u opnieuw een eerder vaag relaas. U stelt dat u zelf niets gezien heeft maar wel hoorde van de ontsnapping van vijfhonderd gevangenen uit de oude gevangenis van Sar-e-Pul. Het is opmerkelijk dat u niet weet waar die gevangenis gelegen is (CGVS, p.20). Eveneens opmerkelijk is dat de bronnen het hebben over hooguit een dertigtal ontsnapte gevangenen. Mogelijks heeft u het over het incident een jaar eerder waarbij vijfhonderd gevangenen uit de Sarpoza gevangenis in Kandahar ontsnapten. De media die berichtten over het incident in Sar-e-Pul, verwezen daarbij telkenmale naar de Kandahar jailbreak een jaar eerder. Het lijkt er dan ook veeleer op dat u deze informatie verkeerd gelezen of ingestudeerd heeft. Voorts zegt u dat er een gevecht was in het district Kohistanat, waar het Afghaans leger door de Taliban zou zijn omsingeld geweest (CGVS, p.22). Gevraagd of er dan geen incidenten, aanslagen of gevechten in uw eigen regio waren, antwoordt u slechts weet te hebben van gevechten in het iets verder gelegen dorp Aqtash (CGVS, p.23). U heeft echter geen idee of daarbij slachtoffers vielen, noch heeft u enige andere informatie over deze gevechten, hoewel u beweert dat de mensen erover spraken (CGVS, p.23). Over de situatie in het dorp zelf, bent u opnieuw niet zeer duidelijk. U zegt eerst dat er in het dorp gevochten wordt, waarna u verklaart dat de mensen elders gaan vechten tegen de Taliban zodat deze nog "tot nu" niet tot in jullie dorp zijn gekomen. U, die toch contacten met het thuisfront zegt te onderhouden, geeft bovendien aan dat de situatie in de stad Sar-e-Pul "ok" is (CGVS, p.16). Nochtans wordt in een bron melding gemaakt van een "resident of Charbagh locality in Sar-i-Pul City" die zich ernstig zorgen maakt over het groeiend aantal veiligheidsincidenten in de regio. Het is opmerkelijk dat uw verklaringen over de algemene situatie zo weinig doorleefd zijn, te meer de regio Sar-e-Pul in het algemeen als bijzonder volatiel wordt aanzien.

Nog andere tijdens het gehoor gedane vaststellingen maken dat er sterk kan worden getwijfeld aan uw verblijf in Sar-e-Pul. U zegt dat u telefonische contacten onderhoudt met uw zus en schoonbroer die ook in Char Bagh zouden zijn en u geeft het telefoonnummer van het koppel aan het CGVS. Echter, het is opmerkelijk dat Facebook dit telefoonnummer linkt aan een persoon die uit Sar-e-Pul afkomstig is maar in Kabul studeerde en er ook zegt te wonen. Met de account van deze persoon geconfronteerd, stelt u dat u dit iemand van uw dorp is maar dat u verder geen contact met deze persoon heeft. Als het CGVS opmerkt dat u net nog het telefoonnummer van deze man opgaf en dat het dus uw schoonbroer betreft, ontkent u dat plots (CGVS, p.15). Deze toch wel zeer merkwaardige houding ondergraaft uw geloofwaardigheid verder. Samen gelezen met bovenstaande vaststellingen maakt het feit dat de persoon in kwestie niet in Sar-e-Pul maar in de hoofdstad Kabul blijkt te wonen, dat niet kan worden uitgesloten dat u mogelijks ook zelf in Kabul verbleven heeft.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sar-e-Pul gelegen in de gelijknamige provincie. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sar-e-Pul heeft verbleven, kan

er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 29 november 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd ook beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Echter heeft u er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en herhaalde u afkomstig te zijn van Char Bagh in het district Sar-e-Pul.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op

een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-generaal niet te weerleggen. De brief die door de ouderen van Char Bagh zou zijn opgesteld, kan uw herkomst slechts staven bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Idem voor de taskara's die van deze dorpsouderen zouden zijn. Dat u deze mensen zou kennen, is zoals hierboven al werd aangetoond, weinig aannemelijk gebleken.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 21 november 2017) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Doordat de Commissaris-Generaal stelt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt zijn land van herkomst te hebben verlaten uit gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk heeft gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming;

Dat het CGVS stelt dat uit het geheel van de afgelegde verklaringen en voorgelegde stukken duidelijk blijkt dat verzoeker niet voldaan heeft aan de opgelegde medewerkingsplicht;

Dat, gelet op het medisch onderzoek waaraan verzoeker werd onderworpen en waaruit zou blijken dat verzoeker minstens 21,3 jaar zou zijn, het CGVS geen geloof hecht aan de beweerde leeftijd van 16 jaar;

Dat het CGVS geen geloof hecht aan de beweerde herkomst uit de regio Sar-e-Pul;

Dat het CGVS van oordeel is dat verzoeker niet geloofwaardig maakt dat hij in Char Bagh heeft gewoond;

Zo wijst het CGVS op het feit dat verzoeker een zeer beperkte geografische kennis zou hebben van de regio waar hij altijd zou hebben gewoond, dat verzoeker enkel de districten van de eigen provincie kan opsommen (maar niet deze die aan Sar-e-Pul grenzen) en een aantal dorpen in de buurt slecht kan situeren;

Dat verzoeker warrige verklaringen zou hebben afgelegd over de onderwijskansen in zijn dorp en omgeving;

Dat verzoeker weinig zou afweten van andere zaken waar een inwoner van Char Bagh van op de hoogte zou moeten zijn (zo zou verzoeker de namen van de dorpsouderen niet kennen, geen kennis hebben van de weg die in 2010 zou zijn aangelegd om Char Bagh met de stad Sar-e-Pul te verbinden);

Voorts stelt het CGVS dat verzoeker zeer matig op de hoogte is van de politieke en algemene situatie in Sar-e-Pul;

Dat verzoeker maar weinig zou afweten van bepaalde incidenten die in zijn regio plaatsvonden;

Dat zijn gebrekkige kennis zou ingestudeerd zijn;

Dat het CGVS twijfelt aan het verblijf van verzoeker in de stad Sar-e-Pul;

Dat gezien verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij afkomstig is uit het district Sar-e-Pul er evenmin geloof kan gehecht worden aan het asielrelaas van verzoeker;

Dat de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst vormen;

Dat het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen Afghanistan essentieel is;

Dat verzoeker geen duidelijkheid schept over zijn voorgehouden verblijfplaatsen en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan en aldus geen bewijs voorlegt van een verband met zijn persoon;

Dat het CGVS stelt dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar verzoekers Afghaanse nationaliteit;

Dat volgens het CGVS verzoeker geen duidelijkheid schept over waar hij verbleef alvorens in België asiel aan te vragen, onder welke omstandigheden verzoeker leefde en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft;

Dat de neergelegde documenten (brief opgesteld door de ouderen van Char Bagh, de taskara's) niet geloofwaardig overkomen;

Dat moet worden vastgesteld dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en de bewijswaarde van de uitgegeven documenten aldus relatief is;

Dat er aldus in hoofde van verzoeker geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer;

Terwijl artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet stelt dat er "duidelijk" dient te blijken dat er wat betreft verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951;

Dat het de Raad zal opvallen dat de Commissaris-Generaal in zijn negatieve beslissing zich zo goed als niet uitgelaten heeft over de feiten waarom verzoeker gevlucht is, dat de negatieve beslissing, zowel wat betreft het al dan niet toekennen van de vluchtelingenstatus alsook het ondergeschikt toekennen van de subsidiaire bescherming, baseert op het bewijs van herkomst.

Vooreerst moet aan de Raad gevraagd worden om aandachtig te zijn voor de achterliggende werkelijkheid van het dossier. Verzoeker is slachtoffer van seksueel misbruik. Kennelijk is hij hierdoor zeer depressief. Dit bleek ook tijdens het verhoor dat huidige raadsman bijwoonde (zowel auditief als visueel). Hij praat moeilijk over de feiten van misbruik. Hij gaf een neergeslagen en verwarde indruk. Op het einde van het verhoor gaf de protection-officer al te kennen dat hij meer verwacht, "is dit alles" sic, het was toen al zeker dat er een negatieve beslissing zou volgen.

Verder dient er bij de beoordeling van het dossier rekening gehouden te worden dat verzoeker van zijn 7de tot zijn 10de levensjaar naar school gegaan is. Voor een geschoold iemand van bij ons is het soms al moeilijk om bepaalde geografische gegevens van hun buurt te geven, laat staan voor iemand die totaal ongeschoold is.

Verzoeker begrijpt helemaal niet waarom dat men twijfelt aan zijn afkomst.

Zowel op basis van de elementen van het administratief dossier, maar ook op basis van de nieuwe stukken uit zijn dossier (uiteindelijk en op vraag van huidige raadsman) is het hem gelukt om bijkomende bewijselementen bij te brengen;

Verzoeker is wel degelijk afkomstig van Char Bagh (Afghanistan);

Hij betwist hij dat hij geen medewerking heeft verleend aan het onderzoek. Maanden, jaren heeft hij moeten wachten op het interview dat dan nog eens uitgesteld werd op het laatste moment.

Wat de leeftijd betreft kan het zijn dat verzoeker ouder is dan hetgeen hij bij aankomst heeft gezegd, maar zeker geen 5 jaar.

Verzoeker is zijn geboortebewijs (taskara) op weg naar Iran verloren.

Wat de kennis over de districten rond Sar e Pol betreft heeft hij alles gezegd wat van hem verwacht kan worden.

Chemtal en Fayzabad kent hij niet als district: Fayzabad kent hij wel als stad. De andere districten, die zouden grenzen aan het district Sar e Pol kent hij inderdaad niet.

Verzoeker heeft tijdens het gehoor wel gezegd waar Shorkhak en Taysawar liggen!

Verder wijst verzoeker erop dat Sayed Mahmood geen naam van een dorp is maar van een persoon.

Wat de kennis betreft over de school van Char Bagh is deze belangrijk. Verzoeker is van zijn 7de tot zijn 10de levensjaar naar deze school gegaan. In deze school kunnen jongens van hun 7de tot hun 12de levensjaar terecht (dit staat gelijk met de 5de klas). Vanaf de 6de klas (vanaf hun 13de levensjaar) moeten ze naar een andere school gaan op ongeveer 6 km van hun dorp verwijderd. Ze moeten te voet naar deze school gaan en veel jongens gaan dus niet naar school.

De meisjes kunnen wel tot de 12de klas naar die school gaan.

De raad zal opmerken dat bij het verhoor de jaar, klas en graad door elkaar werden gehaald hetgeen kennelijk tot verwarring heeft geleid.

Wat betreft de kennis van de dorpsouderen. Wel verzoeker kent de mannen niet met hun officiële naam. In Afghanistan kennen de jongeren de dorpsouderen alleen als "vader van..." of "oom van..." Soms kennen ze alleen de functie van zo iemand, bijvoorbeeld "de generaal".

Wat betreft de kennis over het radiokanaal: Murtaza heeft tijdens het interview gezegd dat het een radiokanaal was en dat het na enkele weken stopte met uitzenden.

Wat betreft de kennis van de nieuwe weg van Char Bagh naar Sar-e-Pol: verzoeker stelt dat die weg er al langer was dan van 2010. Er zou wel een soort wijk bijgekomen zijn bij Char Bagh, waarin alleen de officiële instanties verblijven (politiekantoor, gemeentehuis). Daar zou een nieuwe weg naartoe zijn gelegd. De straat van 11,3 km waarvan sprake is bij het gehoor begint niet in Char Bagh maar in een volgend dorp.

Wat betreft de kennis van de burgemeesters. Verzoeker kent de naam van de huidige burgemeester en van de vorige, maar niet van de burgemeester daarvoor. Gezien zijn beperkte schoolse kennis en zijn jeugdige leeftijd (hij zal maximum 10 jaar zijn geweest bij die derde laatste burgemeester) is het niet abnormaal dat hij die naam niet kent.

Wat betreft de provinciegouverneur. Verzoeker kent de naam van de huidige gouverneur die van de vorige niet. Verzoeker kent Haji Shafaq. Het CGVS noemt eerst een andere naam Mohamad Shafe. Nogmaals, het is normaal dat verzoeker niet veel weet over de politiek en dat hij niet zoveel namen kent van politici, gezien hij maar 3 jaar naar school ging en nadien voor de kudde dieren zorgde.

Wat betreft de kennis van de huidige situatie in Sar e Pol en Char Bagh. Verzoeker heeft soms nog contact met zijn moeder en over de situatie in Char Bagh wil zijn moeder hem geruststellen maar de achterliggende werkelijkheid is kennelijk anders.

Wat betreft het telefoonnummer van zus en schoonbroer: het telefoonnummer dat verzoeker opgaf is dat van zijn zus. De man op het facebook-account woont nu in Saoedi Arabië.

Zoals reeds gezegd heeft op aanraden van zijn raadsman verzoeker bijkomende bewijselementen laten oversturen die wel degelijk bewijzen dat hij afkomstig is van Char Bagh.

- taskara van de moeder van verzoeker (stuk 2)
- taskara van de zus van verzoeker (stuk 3)
- taskara van de schoonbroer (stuk 4)
- geboortebewijs van de zoon van de zus van verzoeker + inentingskaart (stuk 5)"

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden kopieën van de taskara's van verzoekers moeder, zus en schoonbroer (stukken 2, 3 en 4), evenals van een geboortebewijs van de zoon van verzoekers zus (stuk 5) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Bij een aanvullende nota van 17 september 2018 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet twee medische verslagen van respectievelijk 20 april 2018 en 9 augustus 2018 neer.

2.2.3. Bij een aanvullende nota van 10 januari 2019 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de originele taskara's van zijn moeder, zus en schoonbroer en het originele geboortebewijs van de zoon van zijn zus, met vertalingen naar het Nederlands en het Engels neer, evenals een (ongedateerde) vraag om een bewijs van zijn schoolloopbaan en een (eveneens ongedateerd) antwoord daarop van de directeur van het openbaar onderwijs.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de

verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling van de nood aan internationale bescherming

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende plicht tot medewerking. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan de door hem voorgehouden leeftijd en hij heeft niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sar-e-Pul, gelegen in de gelijknamige provincie, zodat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is en hij evenmin aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Te dezen brengt verzoeker bij een aanvullende nota nieuwe documenten bij die een verder onderzoek van zijn relaas noodzakelijk maken in het kader van een nieuw interview bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS). In het psychologisch attest van 9 augustus 2018 wordt immers gewag gemaakt van ernstige feiten die verzoeker in Afghanistan zou hebben ondergaan en die er mogelijks toe geleid hebben dat verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS op 29 november 2017 een verwarde indruk maakte. Ter terechtzitting stelde de vertegenwoordigster van verwerende partij ook spontaan zich, gelet op deze ernstige nieuwe elementen, niet te verzetten tegen een terugwijzing van de zaak naar het CGVS.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem dus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN